

Briselē, 2020. gada 23. jūlijs
REV2 – aizstāj 2018. gada 7. marta
paziņojumu (REV1)

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI NO ATJAUNOJAMIEM ENERGORESURSIEM RAŽOTĀS ELEKTROENERĢIJAS IZCELSMES APLIECINĀJUMU JOMĀ

Kopš 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības un kļuvusi par trešo valsti¹. Izstāšanās līgumā² ir paredzēts pārejas periods, kas beigsies 2020. gada 31. decembrī. Līdz minētajam datumam Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pilnībā ir piemērojamas ES tiesības³.

Pārejas periodā ES un Apvienotā Karaliste risinās sarunas par nolīgumu par jaunu partnerību, jo īpaši paredzot brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Tomēr nav skaidrs, vai pārejas perioda beigās šāds nolīgums būs noslēgts un stāsies spēkā. Katrā ziņā attiecības, ko šāds nolīgums radītu, tirgus piekļuves nosacījumu ziņā ļoti atšķirtos no Apvienotās Karalistes dalības iekšējā tirgū⁴, ES muitas savienībā un PVN un akcīzes nodokļa zonā.

Pēc pārejas perioda beigām ES tiesību akti par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu⁵ un par energoefektivitāti⁶ Apvienotajai Karalistei vairs nebūs saistoši.

Ieteikums ieinteresētajām personām

Lai reaģētu uz šajā paziņojumā izklāstītajām sekām, iesakām uzņēmumiem un dalībvalstu pārvaldes iestādēm pārbaudīt, vai uz to konkrēto situāciju neattiecas kāds no

¹ Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

² Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.) (izstāšanās līgums).

³ Ar dažiem izņēmumiem, kas paredzēti izstāšanās līguma 127. pantā, bet šā paziņojuma kontekstā nav būtiski.

⁴ Konkrētāk, brīvās tirdzniecības nolīgumā netiek ietverti tādi iekšējā tirgus principi (preču un pakalpojumu jomā) kā savstarpēja atzīšana, izcelsmes valsts princips un saskaņošana. Turklāt brīvās tirdzniecības nolīgums neatceļ nedz muitas formalitātes un kontroles (tostarp attiecībā uz preču un to izejvielu izcelsmi), nedz arī importa un eksporta aizliegumus un ierobežojumus.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes (2012. gada 25. oktobris) Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

turpmāk aprakstītajiem apstākļiem, un veikt pasākumus, kas vajadzīgi sakarā ar juridiskajām izmaiņām, kuras pēc pārejas perioda beigām skars Apvienoto Karalisti.

Ievēribai

Šis paziņojums neattiecas uz šādiem aspektiem:

- ES noteikumi, kas attiecas uz ES enerģijas tirgu,
- ES noteikumi, kas attiecas uz ES klimata rīcībpolitiku.

Attiecībā uz šiem aspektiem tiek gatavoti vai jau ir publicēti citi paziņojumi⁷.

1. IZCELSMES APLIECINĀJUMI

Saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 15. panta 2. punktu⁸ dalībvalstīm jānodrošina, ka pēc pieprasījuma, ko iesniedzis no atjaunojamiem energoresursiem ražotas elektroenerģijas ražotājs, tiek izdots izcelsmes apliecinājums. Izcelsmes apliecinājumus izdod ar mērķi atbilstīgi Direktīvas 2009/72/EK⁹ 3. panta 9. punktam informēt galalietotājus par to, kāda ir no atjaunojamiem energoresursiem, kā arī no citiem energoresursiem iegūtās enerģijas daļa enerģijas piegādātāja energoresursu struktūrā.¹⁰ Saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 15. panta 9. punktu dalībvalstīm ir pienākums atzīt izcelsmes apliecinājumus, ko izdevušas citas dalībvalstis¹¹.

Izcelsmes apliecinājumus, ko ir izdevušas izraudzītās iestādes Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 15. panta 2. punktu, pēc pārejas perioda beigām ES dalībvalstis vairs neatzīs.

Saskaņā ar Direktīvas 2012/27/ES 14. panta 10. punktu dalībvalstīm ir jānodrošina, ka ir iespējams apliecināt augstas efektivitātes koģenerācijas režīmā saražotās elektroenerģijas izcelsmi, izmantojot objektīvus, pārredzamus un nediskriminējošus kritērijus, un šajā nolūkā tās izdod elektroniskus izcelsmes apliecinājumus attiecībā

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_lv.

⁸ No 2021. gada 30. jūnija Direktīva 2009/28/EK tiks atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82.–209. lpp.). 19. panta 2. un 9. punkts ir līdzvērtīgs Direktīvas 2009/28/EK 15. panta 2. un 9. punktam.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV L 211, 30.1.2009., 55. lpp.).

¹⁰ No 2021. gada 1. janvāra Direktīva 2009/72/EK tiks atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV L 158, 14.6.2019., 125. lpp.). Direktīvas I pielikuma 5. punkts ir līdzvērtīgs Direktīvas 2009/72/EK 3. panta 9. punktam.

¹¹ Izņemot gadījumus, kad piemērojams Direktīvas 2009/28/EK 15. panta 9. punktā paredzētais izņēmums, saskaņā ar kuru dalībvalsts var atteikties atzīt izcelsmes apliecinājumu vienīgi tad, ja tai ir pamatotas aizdomas par to, cik tas ir precīzs, ticams vai īsts.

uz standarta apjomu 1 MWh, kuros iekļauj vismaz X pielikumā norādīto informāciju. Dalībvalstis savstarpēji atzīst savus izcelsmes apliecinājumus¹².

Izcelsmes apliecinājumus, ko ir izdevušas izraudzītās iestādes Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Direktīvas 2012/27/ES 14. panta 10. punktu, pēc pārejas perioda beigām ES dalībvalstis vairs neatzīs.

2. IEKĀRTU UZSTĀDĪTĀJU SERTIFIKĀCIJA

Saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 14. panta 3. punktu¹³ dalībvalstis nodrošina, ka mazizmēra biomasas katlu un krāšņu, saules fotoelementu un saules siltumenerģijas sistēmu, sekli ieraktu ģeotermālās enerģijas sistēmu un siltumsūkņu uzstādītājiem ir pieejamas sertifikācijas shēmas vai līdzvērtīgas kvalifikācijas sistēmas, kuru pamatā ir minētās direktīvas IV pielikumā noteiktie kritēriji. Visas dalībvalstis atzīst sertifikāciju, ko saskaņā ar minētajiem kritērijiem ir piešķirušas citas dalībvalstis.

Iekārtu uzstādītāju sertifikātus, ko ir piešķirusi Apvienotā Karaliste saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 14. panta 3. punktu, pēc pārejas perioda beigām ES dalībvalstis vairs neatzīs.

Vispārīga informācija par Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami izcelsmes apliecinājumiem un uzstādītāju sertifikācijai, ir atrodama enerģētikas rīcībpolitikai veltītajā Komisijas vietnē (<https://ec.europa.eu/energy/en/home>). Šī vietne vajadzības gadījumā tiks atjaunināta ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija
Enerģētikas ģenerāldirektorāts

¹² Ievērojot Direktīvas 2012/27/ES 14. panta 10. punktā paredzēto izņēmumu.

¹³ Direktīvas (ES) 2018/2001 18. panta 3. punkts ir līdzvērtīgs Direktīvas 2009/28/EK 14. panta 3. punktam.